

Miskolc oct. 13. 1852.

Kereset barátom!

Dünö hiában várom én a te leveleket. Elusárol, viuszákkal, vakázzival s újra diligenciákkal; élek és egyenes meg is halok a nélkül, hogy hozzáim élendül vagy halálodról csak egy valé szó is ejzenél. Ez idet jó emberem, egy máknagyit sem kéj rólad, de jóit inkább ezunya dolga, s reményű módon tudnék rajta morfondírozni, ha se engemet ~~...~~ olyan díbdobát gyermeknek tartanál, hisz valóság, s az én mérföldnyirel jól ismerem irmevni. Kérlek és könyveimretek axéik a mi urunk Jézus Krisztus nevében, hogy vagy ide Miskolcra gyere talni faluszól és mindenesről, vagy pedig skizgal. mártosan is ikendőrejeu rajta légy, hogy rólem a peunát is papírvoss ne himéljed. Pómpa mikály agyádfia e kértetben nagy küszörsen követi a te nyolcdokaidat; egy beú nem ló, annyit sem tudol róla, sem nem ír, sem nem szól, sem nem kürtöl, sem nem kürtöl. Eke neki nem is vessem róke néven. Én magam is oly vesz vagyok mint ő maga.

Mióta a katedrában ülök, még csak oly kedvem kerint való napotak sem rólozom, mint muszáiban. Gyönyörűségei kürcii vakázzival van agyiken november elű napjáig. Im exen napok vannak már az in kedvem kerint kütöbön az új állomással csak megvagyunk nek a hogy. Legalább tütöbököt valamit az újdonávkas meserfejével... Árron! axol az újdonávkol! axol a borzas hajja, megöregedő piatalpofát! művickék, jóvát és nagy ember! Undorodom, ha rájok gon. dolol, mint a pófévő belárol. Pedig most van od az éle. javában, most! Elfoglatlak a Kölykfűvő, ezek kirovásem és unalodnak kővörűkejen való boldogságban. újongatnak, dulalodnak, bogároznak, mint egy harmadfü borja, mely. farakoz meg, elkerő vololui s bogies (forit egykerek) ki nője nem kivi-e, hogy Kölykára repülék, hogy bűgés e épélék! Hallod-e kürci, mikéjeu canonikákak dimnyai a Kölyf. ban? Beméne, haragvómal velem se is, ha volna kere

és miér. Az ünnepek köztől mármá csak egy környedőn kel-
nek világra. "dínyait annyira respectálta Perófi, hogy
költeményeit gyakran becsátat bírálata alá" Perófi bírálta
ta magát dínyáival!!! Oh minden igyet minden isensegi!!
de hagyjok el. Bolondujának meg még jobban, axaán pukká-
jának meg! xivereen kivánon.

Ház vajjon parófiás Toldi Premier vilámgúis olvas-
sál-e már a hureumban, vólád is nékam? Ex is nyan rája. Le
elhomályosítád híredet a Dr. Waičkigákkal s axa csak Toldi
májodék írával utókat helyre s axa ő igen fájlalja; én pedig
figyelemre méltó nyelvű képpel bírok s gazdag szavak utóái gon-
dolásoltam; de veszem híveget s a költőre nékam csak okolat,
nem a kivételesen (hogy tudja) axa is igen keveset kell írnom s
nehéz formában hely sejtéren megveszke nagy az egész irvódom,
ha ő Miggelmétől rántulnánk nyelvű, eszbenkés, költőre
melegséget hely oly híveget mondóm, mine a nagy Toldi gonvója,
hogy fennit, de meg annál is kevesebbe veszem mind ake, a mi
eddig költésim íról a nyelvánofság elöt mondva vól. En
tudom mily keveset írel, de axa is mondóm hogy vauval nagy kes-
fiat kell fennit fenn írnel.)

Nagyobb odlog mindéken aprúságnál, hogy megnyi-
talozának az ég csatárai s övöd napja folyvást esik.
s keveset feligmeddig már is beate az aját. Angolvóis
ax egész világ s crinyán háromolya aka, a ki az időjárara
ilyen vinnáran dirigálja. Ax igaz, hogy bolondul is meggen-
lak egész. A minap is kis meg pírval patóck legiz utó
e vix directio átdoxarja. Felakarsák öcet kolmi cselgy-
legit. Fő akaxi vól egy ik; 22 akaxendős karra legiz. Minden-
ki emóatra benne a nagy resignatio. Okéka mondóka: csak
ax edes anyámas so borsáját kézésemre. Ha kixkor besorv
a német kixkorok elmórom; legalább itkon kelot meg, nem ide-
gen fólóu hely" kétes karva vól ei egy kicsinyt sabló. - De
már nem kívólatat tovább mindenfél bolondfággólat, ha nagy
akon kértel hogy írj se nékam meg nagyobb bolondfággólat s
csóroló meg ax én meleg kixkorisimmal a se kérelmes idet
misan én reggel miny ájavólat

igen kereső híve
A. Pócskó